

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **K. P.**

oskarżonego z art. 200 § 1 k.k. i in.

na posiedzeniu w dniu 9 września 2021 r.

z urzędu, w kwestii tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 2 k.p.k. w zw. z art. 538 § 2 k.p.k.

postanowił:

**zastosować wobec K. P., s. R. i D., ur. 15.04.1977 r. w S.,
środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na
okres 3 (trzech) miesięcy, tj. do dnia 8 grudnia 2021 r., godz.
14:00.**

UZASADNIENIE

W ocenie Sądu Najwyższego w sprawie niniejszej nie budzi wątpliwości wystąpienie zarówno ogólnej przesłanki stosowania środka zapobiegawczego określonej w art. 249 § 1 k.p.k., jak też spełniona została przesłanka szczególna w postaci zagrożenia surową karą, o której mowa w art. 258 § 2 k.p.k.

W odniesieniu do tej pierwszej przesłanki wskazać trzeba, że oskarżonemu przypisano już prawomocnie popełnienie przestępstwa z art. 200 § 1 k.k., a wyrok Sądu odwoławczego został uchylony wobec wystąpienia w sprawie bezwzględnej

przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Tym samym zaktualizowała się przesłanka z art. 249 § 1 k.p.k.

Przechodząc natomiast do drugiej z wymienionych przesłanek należy wskazać, że w stosunku do oskarżonego Sąd pierwszej instancji wymierzył karę 4 lat pozbawienia wolności, zmienioną następnie przez Sąd odwoławczy w uchylonym w związku z kasacją wyroku na karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. W sprawie zostały zatem spełnione warunki wskazane w art. 258 § 2 k.p.k., co skutkuje koniecznością zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania poprzez zastosowanie najsurowszego środka zapobiegawczego w celu wyeliminowania możliwości podejmowania przez oskarżonego bezprawnych zachowań w tej sferze.

W ocenie Sądu Najwyższego na obecnym etapie postępowania zastosowanie innego niż tymczasowe aresztowanie środka zapobiegawczego byłoby niewystarczające. Nie aktualizuje się więc stan, o jakim mowa w art. 257 § 1 k.p.k. Ponadto nie występują przesłanki z art. 259 k.p.k., które uzasadniałyby konieczność odstąpienia od stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego z uwagi na sytuację rodzinną i osobistą oskarżonego.

W związku przy tym z uchyleniem wyroku sądu odwoławczego oraz ogłoszeniem postanowienia o tymczasowym aresztowaniu w dniu 9 września 2021 r. o godz. 14.00, trwanie tego środka zapobiegawczego należy liczyć od tego czasu i według niego oznaczyć należy rzeczywiste pozbawienie oskarżonego wolności w warunkach Aresztu Śledczego.

Z tych to względów, postanowiono jak na wstępie.